

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE A REPUBLICII MOLDOVA

Prima instanță: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău (jud. M.Muruianu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N.Budăi, A.Nogai, V.Pruteanu)

Dosarul nr. 3ra-340/14

ÎN C H E I E R E

Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ

26 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, în componență:

Președintele completului,
Judecători

Iulia Sîrcu
Ion Corolevschi
Valentina Clevadi

examinînd chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Nicolaev Ion împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2013, adoptată în cauza civilă la cererea lui Nicolaev Ion împotriva Consiliului Institutul Național al Justiției, intervenienți accesorii Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Consiliul Superior al Magistraturii și Consiliul Superior al Procurorilor cu privire la contestarea actelor administrative,

a c o n s t a t a t :

1. Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 septembrie 2013 a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Nicolaev Ion împotriva Consiliului Institutul Național al Justiției, intervenienți accesorii Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Consiliul Superior al Magistraturii și Consiliul Superior al Procurorilor cu privire la anularea ordinului directorului executiv al Institutul Național al Justiției, hotărîrii Consiliului Institutul Național al Justiției din 21 septembrie 2012, prin care s-a aprobat listele candidaților la funcția de procuror și judecător admiși pentru a fi înmatriculați la cursurile de instruire inițială în Institutul Național al Justiției, punctului 7.1. din Regulamentul de organizare a concursului de admitere la cursurile de formare inițială a judecătorilor și procurorilor la Institutul Național al Justiției, aprobat prin hotărîrea Consiliului Institutul Național al Justiției nr. 8/1 din 25 iunie 2012 care reglementează modalitatea de aprobare a rezultatelor finale ale concursului de admitere la cursurile de formare inițială a judecătorilor și procurorilor la Institutul Național al Justiției, prin revenirea și aplicarea modalității de aprobare

a rezultatelor finale ale concursului aplicată în anul 2010, astfel ca rezultatul final al concursului organizat și desfășurat în anul 2012 să se obțină prin sumarea punctelor obținute la proba scrisă cu nota obținută la proba verbală și obligarea Institutului Național al Justiției să emită o nouă hotărâre cu privire la aprobarea listelor candidaților la funcția de procuror și judecător admiși pentru a fi înmatriculați la cursurile de instruire inițială în cadrul Institutului Național de Justiție, promoția 2012.

2. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2013 a fost admis apelul declarat de Nicolaev Ion, casat[hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 septembrie 2013, în partea respingerii ca neîntemeiată a cererii privind anularea hotărârii Consiliului Institutului Național al Justiției nr. 12/3 din 21 septembrie 2012 și ordinului directorului executiv al Institutului Național al Justiției nr. 113-12/A din 25 septembrie 2012 și în această parte s-a adoptat o nouă hotărâre prin care s-a respins cererea ca fiind tardivă. În rest hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 septembrie 2013 a fost menținută.
3. La 23 ianuarie 2014, Nicolaev Ion a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2013, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.
4. În motivarea recursului recurentul a indicat că, instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru examinarea pricinii, fiind interpretate și aplicate eronat normele de drept material. Instanța de apel a concluzionat în mod greșit că, s-a adresat cu cerința privind anularea hotărârii Consiliului Institutului Național al Justiției nr. 12/3 din 21 septembrie 2012 și ordinului directorului executiv al Institutului Național al Justiției nr. 113-12/A din 25 septembrie 2012, cu omiterea termenului de prescripție. În acest sens menționează că, la 20 septembrie 2012 s-a adresat pîrîtului cu cerere prealabilă, însă nu a primit răspuns, astfel nu este necesară respectarea procedurii prealabile în cazul în care autoritatea publică nu a soluționat în termenul stabilit de lege petiția solicitantului sau a refuzat primirea ei, precum și în cazurile prevăzute expres de lege, motiv din care consideră că, s-a adresat în termen în instanța de judecată. Totodată, menționează recurentul că, eronat a fost interpretat art.7, alin. (3) al Legii nr. 152 din 08 iunie 2006 privind Institutul Național al Justiției, deoarece Consiliul Institutul Național al Justiției aprobă Regulamentul de organizare a concursului de admitere, pe care în mod obligatoriu îl coordonează cu Consiliul Superior al Magistraturii, Consiliul Superior al Procurorilor și Ministerul Justiției, iar cei din urmă și-au exprimat dezacordul. A mai indicat că, la 28 noiembrie 2013 s-a adresat Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău cu cerere împotriva Parlamentului Republicii Moldova privind obligarea interpretării art. 7 alin. (3) al Legii nr. 152 in 08 iunie 2006 privind Institutul Național al Justiției și în ședința de judecată a instanței de apel a depus un demers privind

suspendarea procesului pînă la soluționarea pricinii în instanța de fond, însă demersul a fost respins în lipsa întocmirii unui act judecătoresc, fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil.

5. În referința din 10 martie 2014, intimatul Institutul Național al Justiției a indicat că, art. 7, alin. 3) din Legea nr. 152/2006 prevede expres cazurile în care la organizarea concursului de admitere la cursurile de formare inițială a judecătorilor și procurorilor este obligatorie coordonarea cu Consiliul Superior al Magistraturii, Procuratura generală (Consiliul Superior al Procurorilor) și Ministerul Justiției, astfel recurentul nu a prezentat cărei legi contravine pct. 7.1. din Regulament. A mai indicat că, nu este întemeiat argumentul recurentului privind nerespectarea procedurii prin lipsa avizelor de aprobare de către Procuratura generală (Consiliul Superior al Procurorilor) și Ministerul Justiției, însuși recurentul face referire la aceste avize, care au doar un caracter de recomandare. Totodată, cu referire la argumentul recurentului că instanța de apel nu s-a expus asupra demersului de suspendare a procesului este greșit, deoarece în ședința de judecată fiecare parte și instanța de apel s-a expus în acest sens. Argumentul recurentului că, s-a adresat cu cerere prealabilă în termen și cu toate cerințele invocate în cererea de chemare în judecată sunt neîntemeiate. Consideră că, ingerința în activitatea Consiliului Institutului Național de Justiție prin intermediul avizelor/coordonărilor cu caracter obligatoriu ar știrbi autonomia și independența organului suprem de conducere a Institutului Național al Justiției. În opinia intimatului decizia adoptată este una legală și întemeiată.
6. Analizînd modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, Colegiul consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.
7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Consecvent art. 432 prevede exhaustiv temeiurile de declarare a cererii de recurs, iar invocarea altor încălcări ale normelor procedurale, a altor norme de drept material, aprecierea incorectă a circumstanțelor de fapt în susținerea recursului, pornind de la specificul acestei faze a procesului, nu poate avea loc.
8. Potrivit art. 437 alin.(1) lit.f) CPC „*cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate*”. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) CPC. Astfel, recursul împotriva deciziilor instanței de apel este o cale de atac

de drept, vizînd în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Colegiul constată că argumentele invocate de recurent în cererea de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și a hotărîrii instanței de fond și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel. Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

9. De asemenea, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcînd în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Pe cînd, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.
10. Prin urmare, Colegiul reține că argumentele recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.
11. Instanța de recurs reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atît în practică, cît și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII).
12. Avînd în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Nicolaev Ion nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC și, drept urmare, este inadmisibil.
13. În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Nicolaev Ion împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2013.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Ion Corolevschi
Valentina Clevadi